

[Hølge Larsen.]

navnlig de selvstændige erhvervsdrivende. Jeg tror, vi er klar over mange af de vanskeligheder og problemer, der foreligger, som skal undersøges og belyses, og det, som det ærede medlem hr. Henry Christensen nævnte, at man kunne undersøge, hvorledes det norske og det svenske system har virket, finder jeg er meget rimeligt at gøre. Der vil, forstår jeg, blive materiale nok at studere og drøfte igennem under udvalgsarbejdet.

Til slut har jeg blot lige en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Iver Poulsen. Det ærede medlem sagde i indledningen til sin tale, at nu var andre partier — og altså derunder også mit parti, det radikale venstre — nået til den erkendelse, de uafhængige altid har haft vedrørende folkepensionen. Sådan forstod jeg i alle tilfælde det ærede medlems udtalelse. Det er muligt, jeg har misforstået den, men for enhver eventualitets skyld vil jeg gerne understrege, at det system, som mit parti tilstræber, er en folkepension, der hviler på solidaritetsprincippet, en folkepension, der er finansieret over skatterne, og derudover en tillægspension, som bygger på præmiereserve- og fordelingsystemet, altså også indeholder solidaritetsprincippet. Jeg vil gerne have dette understreget, for at det ærede medlem ikke skal gå herfra med den opfattelse, at mit parti og det ærede medlems parti er enige i disse ting. Det er ikke tilfældet.

Chr. Madsen: Jeg forstod på den højtærede arbejdsminister, at parternes økonomiske ramme for tillægspensionen ikke giver plads til enke- og børnepension. Vil det sige, at der er fastlagt en ramme, og uden for den ramme kan man ikke bevæge sig? Vil det sige, at folketinget ikke kan forbedre det tillægspensionsforslag, der foreligger, fordi rammen er fastlagt, og derudover kan man ikke gå?

Jeg synes, det er væsentligt, og jeg synes i særdeleshed, at det er væsentligt, når det ærede medlem hr. Hans Rasmussen siger, at denne tillægspensionsordning er en station på vejen fremad til en samlet pensionsordning, der skal gælde for alle. Hvis man nu kører — og kører fremad — møder man en station, og den næste station kender man

som regel. Målsætningen taler det ærede medlem hr. Hans Rasmussen ikke ret meget om, men derimod har arbejdsministeren sagt klart og tydeligt, at målet er den svenske pensionsordning.

Hvis man kunne få det fastslået, og det var helt, helt sikkert, at den næste station, man møder, altså er den svenske tillægspensionsordning, hvis det er sådan omtrent hug- og stikfast, er det nødvendigt, at man allerede på nuværende tidspunkt bør handle sådan, at man kan nå målet på den bedste måde. Og da kommer det ind i billedet, at den svenske ordning som bekendt har det princip, at arbejdsgiverne indbetaler alle udgifterne dertil, og svenske arbejdsgiveres udgifter er i øjeblikket 7 pct. af den samlede lønmasse. Svenske arbejdere betaler ingenting.

Det, som danske arbejdsgivere skal indbetale, beløber sig til ikke over 2 pct., så der er en væsentlig spændvidde imellem 2 og 7 pct. for de danske og de svenske arbejdsgiveres vedkommende.

Der var en enkelt ting, jeg synes man kunne stille efter. Kunne man ikke stille efter, at alle udgifterne til denne tillægspensionsordning skulle betales af arbejdsgiverne? Arbejderne skulle ingenting betale. Eigntlig er det jo komplet ligegyldigt, om arbejderne indbetaler, og det er i og for sig ligegyldigt, om man siger klart og tydeligt, at arbejdsgiverne skal betale alle omkostningerne ved ordningen, men man ville i hvert fald opnå det, at administrationen vil blive betydelig lettere. Når kun arbejdsgiverne indbetaler, er man fri for alt det med registrering og alle de kort, der skal sendes ud o. s. v. o. s. v. Dernæst vil der være større muligheder for, at man bedre kan afbalancere, hvor meget der skal tilgå pensionsfonden år efter år for at få en forhøjelse af tillægspensionen. Det vil også være meget let — jeg forstår ikke, at den højtærede arbejdsminister siger, at det er svært — at indføre en registreringsbestemmelse, for man kan da bare rådføre sig med de svenskere, der har forstand på det, og overføre deres registreringsbestemmelser til vor pensionsordning. Der kan ikke være ret mange problemer i denne sag, så det er der ikke grund til at sige så forfærdelig meget om.

Et andet spørgsmål er — det har været fremhævet her fra talerstolen — at hvis man